

Sygn. akt I C 319/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2022r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: sędzia Michał Włodarek

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Dulas

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 listopada 2022r. w K.

sprawy z powództwa **W. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z/s w K. (NIP (...))**

przeciwko pozwanemu **(...) S.A. z/s w W. (KRS (...))**

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda W. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z/s w K. kwotę 8.014,68zł (osiem tysięcy czternaście złotych 68/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 8 marca 2022r. do dnia zapłaty,
- nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu tytułem zwrotu części nieuiszczonych wydatków od pozwanego (...) S.A. z/s w W. kwotę 644,00zł (sześćset czterdzieści cztery złote 00/100),
- zasądza od pozwanego (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda W. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z/s w K. kwotę 3.017,00zł (trzy tysiące siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.800,00zł (jeden tysiąc osiemset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wraz z odsetkami w wysokości w stosunku rocznym odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 319/22

UZASADNIENIE

W dniu 14 marca 2022r. powód W. J. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) z/s w K. skierował do tut. Sądu żądanie zasądzenia od pozwanego (...) S.A. z/s w W. kwoty 8.014,68zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 8 marca 2022r. do dnia zapłaty, a ponadto żądanie zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 20 listopada 2021r. uległ uszkodzeniu pojazd m – ki F. (...) o nr rej. (...) należący do poszkodowanej M. S. (1), a przyznana poszkodowanej przez pozwanego zakład ubezpieczeń w wyniku przeprowadzonego postępowania szkodowego w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej Ubezpieczyciela sprawcy szkody z tytułu odpowiedzialności cywilnej kwota z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w łącznej wysokości 1.284,12zł i z tytułu zwrotu wydatków za parking strzeżony w wysokości 369,00zł nie rekompensuje rzeczywiście poniesionych wydatków.

Wierzytelność z tytułu zwrotu wydatków na najem pojazdu zastępczego i zwrotu wydatków za parking była przedmiotem cesji.

Pozwany (...) S.A. z/s w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu tego pisma procesowego pozwany podniósł, iż niezasadne jest w części, tj. ponad przyznaną kwotę roszczenie powoda, co do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w zakresie ustalenia wysokości stawki dobowej czynszu najmu pojazdów odpowiadających co do jakości samochodowi uszkodzonemu w wyniku zdarzenia drogowego, a ponadto w zakresie czasu, w którym powód był uprawniony do korzystania z tego pojazdu w związku z zaistnieniem szkody komunikacyjnej, a ponadto co do zwrotu wydatków za parking pojazdu po zdarzeniu szkodowym.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Powód W. J. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą PATROL W. J. z/s w K..

Przedmiotem działalności tego przedsiębiorstwa jest m.in. wynajem samochodów osobowych oraz przechowywanie – parking pojazdów po zdarzeniach komunikacyjnych.

Poszkodowana M. S. (1) była właścicielem samochodu osobowego m – ki F. (...) o nr rej. (...).

W dniu 20 listopada 2021r. doszło do zdarzenia drogowego na skutek którego nastąpiło uszkodzenie w/w pojazdu. Stan niebezpieczeństwa w ruchu wytworzył kierujący innym pojazdem.

Sprawca zdarzenia w momencie kolizji posiadał zawartą z pozwanym (...) S.A. z/s w W. umowę odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z ruchem tych pojazdów.

(okoliczności bezsporne, dokumenty akt szkodowych – płyta Cd k. 68, zeznania świadka M. S. (1) k. 82-82v 00:02:53-00:27:10, zeznania świadka B. S. k. 105-105v 00:01:54-00:24:39)

W związku ze zdarzeniem i uszkodzeniem pojazdu m – ki F. (...) poszkodowana M. S. (1) zawarła w dniu 23 listopada 2021r. z powodem W. J. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą PATROL W. J. z/s w K. umowę najmu pojazdu zastępczego m – ki P. (...) o nr rej. (...).

Poszkodowana M. S. (1) oświadczyła, że w dacie powstania szkody, poza opisanym wyżej pojazdem nie dysponowała dla własnych potrzeb osobistych, rodzinnych i zawodowych żadnym autem, którym mogłaby się posługiwać w ramach zabezpieczenia bieżących oraz koniecznych i celowych potrzeb.

Koszt dzienny najmu ustalono na kwotę 80,00zł netto.

M. S. (1) korzystała z pojazdu zastępczego przez okres 76 dni, od dnia 23 listopada 2021r. do dnia 6 lutego 2022r.

Koszt najmu pojazdu zastępczego został określony przez wynajmującego na łączną kwotę 6.080,00,00zł netto, tj. kwotę 7.478,40zł brutto.

W związku z rodzajem, charakterem i rozmiarem uszkodzeń w pojeździe poszkodowanej, auto to nie nadawało się do dalszej eksploatacji i wymagało przechowania. Usługę przechowania realizował powód. Parking pojazdu był gwarantowany w okresie od dnia 20 listopada 2021r. do dnia 16 lutego 2022r., tj. w ilości 89 dni. Stawkę dzienną najmu określono na kwotę 20,00zł netto. Koszt złożenia uszkodzonego samochodu na parkingu wyniósł łącznie kwotę 1.780,00zł netto, tj. 2.189,40zł brutto.

Powyższe zostało potwierdzone fakturą Vat nr (...) z dnia 2 marca 2022r. z terminem płatności do dnia 16 marca 2022r.

(faktura k. 8, umowa najmu k. 9-11, dokumenty akt szkodowych – płyta Cd k. 68, zeznania świadka M. S. (1) k. 82-82v 00:02:53-00:27:10, zeznania świadka B. S. k. 105-105v 00:01:54-00:24:39)

Sprawca szkody posiadał zawartą z pozwanym (...) S.A. z/s w W. umowę odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z ruchem tych pojazdów.

Powód w dniu 23 listopada 2021r. dokonał zgłoszenia w (...) S.A. z/s w W. zaistnienia szkody w pojeździe w celu przeprowadzenia postępowania szkodowego w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej z tytułu odpowiedzialności cywilnej. Postępowanie szkodowe zostało zarejestrowane pod nr (...).

W związku ze zgłoszeniem pozwany przeprowadził i zakończył postępowanie szkodowe, stwierdzając, że w pojeździe m – ki F. o nr rej. (...) na skutek zdarzenia drogowego z dnia 20 listopada 2021r. wystąpiła tzw. „szkoda całkowita”. Naprawa pojazdu nie była ekonomicznie uzasadniona – w dniu 25 listopada 2021r. dokonano oględzin pojazdu, w dniu 17 grudnia 2021r. została skierowana przez ubezpieczyciela korespondencja do poszkodowanej, w dniu 28 stycznia 2022r. stwierdzono nieopłacalność naprawy pojazdu, w dniu 31 stycznia 2022r. wypłacono odszkodowanie.

Mając na względzie czas likwidacji szkody i okres niezbędny na zakup nowego pojazdu, tj. do 7 dni, okres najmu pojazdu zastępczego wynosił 76 dni.

Pojazd m – ki F. (...) należy do segmentu samochodów klasy (...), natomiast wynajęty przez poszkodowaną od powoda pojazd m – ki P. zaliczany jest do pojazdów segmentu C.

W okresie od miesiąca listopada 2021r. do miesiąca lutego 2022r. średnia cena wynajmu pojazdów standardu C wynosiła za 1 dobę 111,20zł netto, co daje kwotę 136,78zł brutto za 1 dzień najmu.

Koszt najmu pojazdu zastępczego w okresie od dnia 23 listopada 2021r. do dnia 6 lutego 2022r. (76 dni) wynosił 10.395,28zł brutto (8.451,20zł netto) – 76 dni x 136,78zł brutto (111,20zł netto) za każdy dzień najmu.

Czas przechowywania pojazdu m – ki F. (...) w związku z jego uszkodzeniem w zdarzeniu komunikacyjnym z dnia 20 listopada 2021r. wynosił 89 dni, tj. od 20 listopada 2021r. do 16 lutego 2022r. W dniu 16 lutego 2022r. nastąpił odbiór pojazdu przez oferenta ubezpieczyciela na skutek jego sprzedaży w postępowaniu likwidacyjnym.

Stosownie do Obwieszenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie obowiązujących w 2022r. maksymalnych stawek opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego parkowanie na parkingu strzeżonym z dnia 29 lipca 2021r. (M.P. 2021.721) ogłoszono maksymalną stawkę opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego parkowanie na parkingu strzeżonym, obowiązujących w 2022r.: dot. pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t – za każdą dobę przechowywania – 46,00zł.

Decyzjami z dnia 7 marca 2022r. pozwany przyznał powodowi:

- odszkodowanie z tytułu holowania w kwocie 430,50zł,
- odszkodowanie z tytułu zwrotu poniesionych kosztów najmu pojazdu zastępczego w łącznej wysokości 1.284,12zł, uznając za usprawiedliwiony czas najmu pojazdu w rozmiarze 15 dni i ustalając stawkę najmu pojazdu na 98,40zł brutto za 3 dni najmu i na 82,41zł brutto za kolejne 12 dni najmu,
- odszkodowanie z tytułu przechowywania uszkodzonego pojazdu na płatnym parkingu w kwocie 369,00zł brutto uznając za usprawiedliwiony czas zabezpieczenia pojazdu w rozmiarze 15 dni.

(potwierdzenie realizacji transakcji k. 14, decyzja k. 15-16, 17-19, 20-21, formularz OC komunikacyjny k. 60-62, potwierdzenie zarejestrowania szkody k. 63-66, inf. o warunkach pojazdu zastępczego k. 67, dokumenty akt szkodowych – płyta Cd k. 68, opinia biegłego k. 111-127)

Wierzytelność z tytułu roszczeń pieniężnych zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej z tytułu umowy odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z

ruchem tych pojazdów i zwrotu wydatków za przechowanie – parking pojazdu była przedmiotem cesji pomiędzy poszkodowaną M. S. (1) a powodem W. J. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą PATROL W. J. z/s w K..

(umowa przelewu – cesja k. 12-13, dokumenty akt szkodowych – płyta Cd k. 68)

Sąd uznał za przydatną do ustalenia stanu faktycznego opinię sporządzoną przez biegłego z zakresu rekonstrukcji zdarzeń drogowych albowiem jest ona pełna, jasna, zrozumiała, wyczerpująca i kompleksowa oraz wewnętrznie spójna. Biegły w opinii udzielił odpowiedzi na wszystkie postawione w tezie dowodowej pytania, sformułowania zawarte w treści opinii pozwalają na zrozumienie wyrażonych w nich ocen i poglądów oraz sposobu dochodzenia do nich, a ponadto biegły przedstawił metodę badawczą i materiał badawczy, na którym się oparł. Wnioski końcowe opinii są zwięzłe i precyzyjne, a ponadto wnioski opinii są logiczne i znajdują oparcie w przeprowadzonych przez biegłego badaniach i nie budzą zastrzeżeń, co do ich trafności w porównaniu z podanym w opinii materiałem badawczym.

Przedmiotowa opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Z tych samych co wskazanych powyżej względów Sąd odmówił w części przydatności do ustalenia stanu faktycznego kalkulacji wartości szkody z tytułu wydatków na pojazd zastępczy i wydatków za parking sporządzonej w postępowaniu szkodowym w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej ubezpieczyciela sprawcy szkody z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z ruchem tych pojazdów.

Za wiarygodne należało uznać zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty zgromadzone w postępowaniu albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Na podstawie art. 436 § 1 kc odpowiedzialność przewidzianą w art. 435 kc ponosi samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody.

Zgodnie z treścią art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2022.2277 – j.t) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia, natomiast na podstawie art. 36 ust. 1 zd. 1 cyt. ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Cytowany przepis jest wyrazem tendencji ustawodawcy, aby umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej stwarzała możliwie szeroki zakres ochrony ubezpieczeniowej zarówno ubezpieczonemu sprawcy szkody przed konsekwencjami osobistego ponoszenia odpowiedzialności cywilnej, jak i poszkodowanemu, przez zapewnienie mu pełnej kompensaty ze strony ubezpieczyciela szkody wyrządzonej przez ponoszącego odpowiedzialność cywilną sprawcę. W konsekwencji odpowiedzialność ubezpieczyciela determinowana jest odpowiedzialnością sprawcy wypadku – por. wyrok s. apel. w Poznaniu z dnia 4 lutego 2015r. w sprawie o sygn. akt I ACa 1093/14, opubl. LEX nr 1681964, wyrok s. apel. w Gdańsku z dnia 4 grudnia 2014r. w sprawie o sygn. akt V ACa 673/14, opubl. LEX nr 1651861.

Świadczenie pieniężne, które wypłaca ubezpieczyciel w ramach odpowiedzialności przewidzianej przez cyt. powyżej przepisy, jest ustalane według reguł rządzących cywilnym prawem odszkodowawczym, a więc o rodzaju i wysokości świadczeń należnych od ubezpieczyciela decydują przepisy kodeksu cywilnego, zwłaszcza art. 361 – 363 kc, z tą jednak istotną różnicą, że w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy

pojazdów mechanicznych wyłącznym sposobem naprawienia szkody jest odszkodowanie pieniężne – por. wyrok s.apel. w Łodzi z dnia 24 lipca 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 134/14, opubl. LEX nr 1498945.

Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego – por. uchwała SN z dnia 17 listopada 2011r. w sprawie o sygn. akt III CZP 5/11, opubl. Legalis, uchwała SN z dnia 22 listopada 2013r. w sprawie o sygn. akt III CZP 76/13, opubl. Legalis.

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela w tym zakresie również pogląd prawny zaprezentowany przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 12 kwietnia 2012r. w sprawie o sygn. akt III CZP 80/11, opubl. OSNC 2012/10/112 oraz w postanowieniu z dnia 20 czerwca 2012r. w sprawie o sygn. akt III CZP 85/11, opubl. OSNC 2013/3/37.

Szkoda majątkowa musi pozostawać w normalnym związku przyczynowym z wypadkiem w rozumieniu art. 361 § 1 kc – por. wyrok s.apel. w Lublinie z dnia 20 maja 2015r. w sprawie o sygn. akt I ACa 968/14, opubl. LEX nr 1770850, wyrok s.apel. w Białymstoku z dnia 8 kwietnia 2015r. w sprawie o sygn. akt I ACa 959/14, opubl. LEX nr 1667508, wyrok s.apel. w Warszawie z dnia 4 listopada 2014r. w sprawie o sygn. akt VI ACa 68/14, opubl. LEX nr 1624064, wyrok s.apel. w Łodzi z dnia 28 października 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 824/14, opubl. LEX nr 1554766, wyrok s.apel. w Lublinie z dnia 13 lutego 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 785/13, opubl. LEX nr 1469375.

Możliwość korzystania z samochodu zastępczego o standardzie zbliżonym do uszkodzonego mieści się w zakresie znaczeniowym pojęcia normalnych następstw działania lub zaniechania, z którego szkoda wynika.

Charakter odpowiedzialności ubezpieczyciela uzasadnia bowiem przyjęcie, że obok bezpośrednich skutków zdarzenia, w ramach normalnego związku przyczynowego, mogą znajdować się pośrednie działania odpowiedzialnego, powodujące uszczerbek majątkowy związany ze zdarzeniem powodującym szkodę (stratę), która także powinna być wyrównana.

Szkodą jest niemożność korzystania z uszkodzonego pojazdu przez czas trwania naprawy (por. wyroki SN z dnia 26 listopada 2002r., V CKN 1397/00, Legalis, z dnia 2 lipca 2004r., II CK 412/03, Legalis, z dnia 8 września 2004r., IV CK 672/03, Legalis, z dnia 5 listopada 2004r., II CK 494/03, BSN 2005, Nr 3, poz. 11, uchw. SN(7) z dnia 17 listopada 2011r., III CZP 5/11, Legalis).

Postulat pełnego odszkodowania przemawia za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia z tym, że tylko za okres między dniem zniszczenia a dniem w którym poszkodowany może uzyskać naprawę uszkodzonego pojazdu lub nabyć analogiczny pojazd, nie dłuższy jednak niż za czas do zapłaty odszkodowania. Termin wydatków koniecznych oznacza przy tym wydatek niezbędny dla korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie w jakim poszkodowany korzystałby ze swego środka lokomocji gdyby mu szkodę nie wyrządzono. Poszkodowany mógłby zatem żądać tylko zwrotu wydatków poniesionych za korzystanie z pojazdu zastępczego pomniejszonych o sumę jaką wydatkowałby na koszty eksploatacji własnego pojazdu.

Poniesione wydatki powinny być niezbędne w danych okolicznościach i odzwierciedlać używanie pojazdu w takim samym zakresie, w jakim korzystałby z niego, gdyby szkoda nie powstała. Niezasadne byłoby jednak wynajęcie samochodu zastępczego tylko dla zasady, bez zamiaru jego wykorzystywania, np. gdy poszkodowany posiada więcej pojazdów mechanicznych, którymi może zaspokajać swe usprawiedliwione potrzeby, lub też nie jest w stanie kierować samochodem, gdyż doznał poważnych obrażeń w wypadku, w którym uszkodzeniu uległ jego pojazd. Zasadność i wysokość wydatków podlega udowodnieniu przez poszkodowanego.

W tym miejscu należy wskazać, iż zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011r. w sprawie o sygn. akt III CZP 5/11, opubl. Legalis (por. też uchwała SN z dnia 25 sierpnia 2017r. III CZP 20/17, opubl. Legalis, uchwała

SN z dnia 14 września 2006r. w sprawie o sygn. akt III CZP 65/06, opubl. Legalis) odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego.

Należy więc przyjąć, że wydatki muszą być konieczne – niezbędne do egzystencji poszkodowanego, przy uwzględnieniu obowiązku minimalizacji szkody z art. 354 kc i stosowania środków zaradczych w sposób proporcjonalny.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 20 listopada 2021r. uległ uszkodzeniu pojazd należący do poszkodowanej M. S. (2) m – ki F. (...) o nr rej. (...).

Faktyczny czas uzasadniający potrzebę korzystania przez poszkodowaną z najmu pojazdu zastępczego wynosił 76 dni (powód domagał się uwzględnienia 76 dni najmu pojazdu należącego do segmentu C), od dnia 23 listopada 2021r. do dnia 6 lutego 2022r., a średnia cena wynajmu pojazdów należących do segmentu uszkodzonego samochodu wynosiła 111,20zł netto dziennie. Zatem koszt najmu pojazdu zastępczego w okresie od dnia 23 listopada 2021r. do dnia 6 lutego 2022r. (76 dni) wynosił 10.395,28zł brutto. Powyższą kwotę należało pomniejszyć o wysokość wypłaty w postępowaniu likwidacyjnym w łącznej kwocie 1.284,12zł, co stanowi kwotę 9.111,16zł – por. art. 321 § 1 kpc, uchwała SN z dnia 25 sierpnia 2017r. III CZP 20/17, opubl. L., uchwała SN z dnia 14 września 2006r. w sprawie o sygn. akt III CZP 65/06, opubl. L..

Zasadny czas przechowywania pojazdu m – ki F. (...) w związku z jego uszkodzeniem w zdarzeniu komunikacyjnym z dnia 20 listopada 2021r. wynosił 89 dni, tj. od 20 listopada 2021r. do 16 lutego 2022r.

Stosownie do Obwieszenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie obowiązujących w 2022r. maksymalnych stawek opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego parkowanie na parkingu strzeżonym z dnia 29 lipca 2021r. (M.P. 2021.721) ogłoszono maksymalną stawkę opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego parkowanie na parkingu strzeżonym, obowiązujących w 2022r.: dot. pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t – za każdą dobę przechowywania – 46,00zł.

Powód zrealizował dla poszkodowanej przechowanie przedmiotowego auta za kwotę 20,00zł netto (24,60zł brutto) za 1 dzień – por. art. 321 § 1 kpc.

Dalej należy wskazać, iż obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 232 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc).

Dobór dowodów należy do strony, to ona powinna wskazywać wyłącznie takie, które są dopuszczalne i wiarygodne. Rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia spraw.

Przepis prawa materialnego – art. 6 kc określa na czyje ryzyko idzie nieudowodnienie określonego faktu. Z kolei art. 232 kpc stanowi procesowe narzędzie za pomocą, którego strony mogą osiągnąć skutek w postaci udowodnienia dla nich korzystnych faktów istotnych z punktu widzenia dochodzonego roszczenia w znaczeniu materialnoprawnym. Art. 6 kc zawiera normę decyzyjną, pozwalającą ocenić wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego.

Obowiązkiem powoda było przytoczenie okoliczności faktycznych, z których wywodzi roszczenie (art. 187 § 1 pkt 2 kpc) i wskazanie na dowody, których przeprowadzenie potwierdzi zasadność jego twierdzeń o faktach (art. 232 kpc i art. 6 kc), czemu pozwany nie sprostał. Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc, art. 3 kpc, art. 6 kc). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie

będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskalaby aktywnym działaniem (por. wyrok s.apel. w Białymstoku z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 286/14, opubl. LEX nr 1511625).

W niniejszym postępowaniu pozwany błędnie ustalił niezbędny czas najmu pojazdu zastępczego oraz w sposób nieuzasadniony przyjął zaniżone wartości stawki czynszu samochodu zastępczego, a ponadto w sposób nieprawidłowy oznaczył czas przechowywania pojazdu w związku z jego uszkodzeniem oraz stawkę dobową parkingu strzeżonego.

Wykazanie wysokości szkody w związku ze zdarzeniem komunikacyjnym na pojeździe m – ki F. (...) wobec sporu stron możliwe było więc tylko za pomocą dowodu z opinii biegłego, który uwzględniając posiadaną wiedzę specjalistyczną w sposób prawidłowy i realny dokonał analizy lokalnego rynku wynajmu pojazdów zastępczych i stawek stosowanych w takim najmie.

Sąd podziela stanowisko wyrażone w treści uchwały Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2019r. w sprawie o sygn. akt III CZP 84/18, opubl. Legalis zgodnie, z którym odpowiedzialność ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego obejmuje także celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione przez poszkodowanego na najem pojazdu zastępczego w okresie przedłużającej się naprawy, chyba że są one następstwem okoliczności za które odpowiedzialność ponosi poszkodowany lub osoba trzecia.

Dłużnik popada w opóźnienie, jeżeli nie spełnia świadczenia w terminie, w którym stało się ono wymagalne.

Opóźnienie świadczenia odszkodowawczego następuje, jeżeli dłużnik nie spełni świadczenia niezwłocznie po wezwaniu go przez wierzyciela i od tej chwili należą się wierzycielowi odsetki. W razie wyrządzenia szkody odsetki należą się poszkodowanemu już od chwili zgłoszenia roszczenia o zapłatę odszkodowania, w tej bowiem chwili staje się, zgodnie z art. 455 kc, wymagalny obowiązek spełnienia świadczenia odszkodowawczego.

Wymagalne roszczenie o odszkodowanie powoduje stan opóźnienia po jego sprecyzowaniu co do wysokości i wezwaniu dłużnika do zapłaty konkretnej kwoty z tego tytułu

O roszczeniu ubocznym orzeczono w oparciu o treść art. 481 § 1 i 2 - 2⁴ kc, przy uwzględnieniu art. 817 kc i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2022.2277 – j.t.).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w z art. 98 § 1 i 3 kpc oraz na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018.265 – j.t. ze zm.) oraz w oparciu o treść art. 13 ust. 1 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2022.1125 – j.t.) i art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. 2022.2142 – j.t. ze zm.).

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.